

Archiv obce Milíře
1865 – 1945 (1953)

Inventář

Číslo EL NAD: 143
Evidenční číslo pomůcky: 276

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	9
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště, a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období

s ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právem obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělcenci (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělcenci byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecní radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělcence v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělcenci z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Název vsi Milíře, vychází z českého výrazu milíř, tedy hranice dříví upravené pro výrobu dřevěného uhlí. Český název vsi je čistě úřední, uměle vytvořený po roce 1850 a paradoxně nevychází z původního německého pojmenování vsi Brand (spáleniště, žďár). Jako možné vysvětlení se nabízí okolnost, že přibližně 7,5 kilometru na sever leží ves se jménem Žďár a bylo by tak jistě neúčelné přiřadit tentýž název dvěma vsím v jednom kraji najednou. Zcela jistě postačovalo, že totožná terminologie stran názvů několika obcí v kraji byla užita v německém jazyce Ves samotná leží 6 kilometrů západně od města Tachova. K dalším, německým názvům vsi patřily Brandtreith, Branth, Brand – Waldhäuser, Albersdorfer Brand.

V hustých lesích západní části Tachovského panství postupně vyrůstaly tzv. kolonizační osady, později vsi, kterým obyvatelstvo přezdívalo lesní domky. Původní lesní domky představovaly jakési provizorium, v podstatě útočiště pro lesní dělníky především v zimním období. Z počátku sloužily lesní domky pouze za účelem úkrytu před sněhem a mrazem a vznikaly, aniž by o tom majitel panství (hrabě Jan Antonín Losy z Losimthalu) věděl. V pravém slova smyslu se jednalo o jakési sezónní osady. Právě k těmto osadám se řadí také ves Milíře. Dělníci zde těžili dřevo, žďářili půdu a rozšiřovali prostor pro svá obydlí. Později, a to již se svolením majitele panství, se v tomto místě usazovali na trvalo a v roce 1669 dostaly lesní domky svůj název. Lokalita byla pojmenována po místní části známé pod označením Brand.

Ves se tak stala novou součástí panství Tachov, které náleželo Losyům. Hrabata Losyové z Losimthalu kolonizaci rozlehlé a po léta nevyužívané části západního území svého panství náležitě přáli, neboť za jejich správy se rozrostlo či nově vzniklo bezmála 18 osad a vsí. Po smrti Adama Losyho z Losimthalu v roce 1781, kterým rod vymřel, získala panství Tachov, po dlouhém sporu ukončeném smlouvou v roce 1785, včetně vsi Milíře, knížata Windischgrätzové. Limitem pro zvětšování katastru vsí a příliv obyvatelstva do neúrodné a drsné krajiny byla skutečnost, že všechny pozemky vlastnili majitelé panství. Knížata Windischgrätzové však učinila dost neobvyklý krok, když odprodejem zastavěné země převedla část svých pozemků na dosavadní nájemce a v držení si ponechala pouze strategicky a ekonomicky výhodný majetek. V této lokalitě však došlo k dohodě a následně prodeji vrchnostenské půdy teprve v roce 1864, tedy plných 14 let po vyhlášení konce patrimoniální správy.

Územní kompetence obecního úřadu se vztahovaly na katastr obce Milíře a Zadní Milíře.

Do roku 1862 patřily Milíře pod Krajský úřad v Chebu a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Tachově. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Milíře se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Tachov (v něm obec zůstala až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Tachov, jehož součástí byly také Milíře. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo znovu obnoveno Okresní hejtmanství v Tachově. Po připojení okresu Tachov k německé „Třetí říši“ spravoval obec Landrát v Tachově.

Při rekonstrukci činnosti obecní samosprávy v Milířích lze vycházet z několika zdrojů. Zachovalo se velké množství důležitého materiálu a archivní soubor AO Milíře navíc disponuje velmi dobře zpracovanou obecní kronikou, do které její pisatel soustředil (zejména v úvodu, kde čerpal z listin uložených v rodinném archivu knížat Windischgrätzů) velké množství důležitých a jinde nezaznamenaných informací. Dochovala se téměř kompletní agenda obecního úřadu od 70. let 19. století do roku 1945. Neobvykle velké množství dochovaného materiálu tak poskytuje dostatečné informace o tom, jakým způsobem probíhala činnost a organizace venkovské samosprávy v obci Milíře.

Následuje přehled obecních starostů:

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Sebastian Dobner	1850	1855
Johann Weidl	1855	1857
Andreas Pfeil	1857	1860
Mathäus Böhm	1860	1861
Johann Weidl	1861	1867
Anton Kaas	1867	1870
Georg Böhm	1870	1876
Josef Frank	1876	1879
Johann Bock	1881	1883

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Josef Weidl	1883	1887
Georg Böhm	1887	1894
Josef Schiffl	1894	1900
Christoph Radl	1900	1919
Franz Judas	1919	1928
Josef Stadler	1928	1933
Franz Judas	1933	1939
Josef Stadler	1939	1945

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Zápis o provedené skartaci písemností na MNV Milíře, dne 5. července 1956, za přítomnosti okresního archiváře přibližuje skutečnost, že do tehdejšího okresního archivu byly předány různé spisy a podací protokoly z doby okupace. Společně s agendou MSK a MNV Milíře představoval materiál vzniklý z činnosti německé obecní samosprávy 9 balíků (dle zápisu lze usuzovat, že převážnou většinu tvořil materiál pocházející z období do roku 1945).

V závěru zápisu je připojeno konstatování, že německá obecní kronika se na MNV Milíře nenachází.

V evidenčním listu JAF, zavedeném k 1. říjnu 1958, došlo k několika postupným úpravám původní evidence. Stav po převzetí materiálu do okresního archivu byl následující. Archivní soubor obsahoval 9 knih z let 1939 – 1945, 1 kartón spisů z let 1939 – 1945 a podací protokol z let 1939 – 1945 a byl do okresního archivu v Tachově převzat dne 5. srpna 1956 pod číslem přírůstku 38.

Po další návštěvě spisovny MNV Milíře dne 14. března 1959, byla provedena další úprava záznamů EL JAF (stále pod číslem přírůstku 38). Počet knih byl navýšen o 19 kusů s datací 1865 – 1944, přibyl také 1 kartón, dále 1 balík, 1 obálka (blíže nespecifikováno), 1 poštovní kniha 1940 – 1944 a v tématickém popisu archivního souboru je tužkou připsána kronika. Evidence na listu JAF je značně nepřesná a chaotická, neboť k původnímu strojopisnému záznamu přibyl (v roce 1959) záznam provedený perem a později také korekce provedená tužkou (nelze určit, v jakém časovém období), která zcela narušila původní třídění v evidenci na listu JAF. Určit poté přesný počet evidenčních jednotek a eventuálně jejich přesnou dataci je po těchto úpravách zcela vyloučené.

Dne 20. října 2000 proběhla ve Státním okresním archivu Tachov revize archivního souboru AO Milíře. Byly nalezeny 4 úřední knihy, 2 podací protokoly a 14 kartónů s celkovou metrází 1,8 bm a datací 1863 – 1945 (1953).

Dne 12. ledna 2001 předal pan František Kovářík, kronikář obce Milíře, do Státního okresního archivu Tachov plán lesního hospodářství pro katastrální území Milíře na léta 1938 – 1947. Uvedený materiál byl zaevidován pod číslem přírůstku 18/2001.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Milíře pochází z let 1865 – 1945 (1953). Jedná se o 18 úředních knih, 4 podací protokoly a 11 kartónů s celkovou metráží 1,54 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají archiválie I. a II. kategorie.

Značná část materiálů v archivním souboru je napadena plísní, hmyzem a na některých písemnostech je patrný okus hlodavci. Kniha K 17, inv. č. 57, je natolik zasažena vlhkem a plísní, že s ní nelze jakýmkoliv způsobem manipulovat, neboť se okamžitě rozpadá.

V archivním souboru AO Milíře byla provedena vnitřní skartace (Protokol o vyřazení dokumentů ve vnitřní skartaci č.j.: SOAP/090-0010/2008-40.02 a schválený č.j.: SOAP/008-0404/2008 ze dne 16. května 2008), při které byly vyřazeny duplicitní písemnosti, nevyplněné formuláře a účetní materiál v celkovém rozsahu 0,22 bm z let 1910 – 1945.

Z archivního souboru AO Milíře byly, při jeho inventarizaci v roce 2007, odděleny písemnosti archivního souboru Standesamt Milíře. Jedná se o 4 úřední knihy a jeden kartón matričních dokumentů z let 1939 – 1945 o celkové metráži 0,12 bm. Pro tento archivní soubor byl zároveň založen nový EL NAD s číslem 1091.

V archivním souboru byla ponechána kniha cizinců (inv. č. 7) z let 1935 – 1938 (1953), neboť jediný zápis z roku 1953 představuje pouhou zmínku o vykonané krajské kontrole MNV Milíře. V podstatě nelze zjistit, z jakého důvodu zaznamenalo tehdejší vedení MNV Milíře tento zápis právě do knihy cizinců.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Vzhledem k jedinečné zachovalosti téměř celé agendy vzniklé z působení německé obecní samosprávy lze považovat celý archivní soubor AO Milíře za důležitý. Z hlediska významu je potřeba vyzdvihnout dokonale vedenou pamětní knihu obce (inv. č. 1) a dále pak nepřetržitou řadu knih se zápisy obecního výboru, respektive zastupitelstva (inv. č. 2 – 6).

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v prosinci roku 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 30. května 2008

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

- Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov [1925]
Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Tachau und Umgebung, Tachov [1914]
Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg, Geretsried 1973
Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005
Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999
Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.
Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl III. M – Ř, Praha 1951
Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849
Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864
Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919
Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933
August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998
Seznam míst v království Českém, Praha 1913
Franz Schuster, Tachau – Pfraumberger Heimat, Ulm/D 2000
Státní oblastní archiv Plzeň, Průvodce po archivních fondech, svazek 3, Praha 1976
Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
EL	evidenční list
EL JAF	evidenční list jednotného archivního fondu
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
evíd.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Úřední knihy****Knihy všeobecné správy obce**

1	Pamětní kniha obce	1922 – 1936	K 1
2	Protokol ze zasedání obecního výboru	1893 – 1898	K 2
	Protokol ze zasedání místní školní rady	1893 – 1898	
3	Protokol ze zasedání obecního výboru	1898 – 1905	K 3
	Protokol ze zasedání místní školní rady	1898 – 1905	
4	Protokol ze zasedání obecního výboru	1906 – 1911	K 4
	Protokol ze zasedání místní školní rady	1906 – 1911	
5	Protokol ze zasedání obecního výboru (od roku 1919 zastupitelstva)	1912 – 1925	K 5
	Protokol ze zasedání místní školní rady	1912 – 1925	
6	Protokol ze zasedání obecního zastupitelstva	1926 – 1944	K 6
	Protokol ze zasedání školního výboru	1926 – 1944	
7	Knihy cizinců	1935 – 1938 (1953)	K 7

Knihy správy obecního majetku

8	Lesní hospodářský plán (s výhledem na roky 1938 – 1947)	1938	K 8
---	---	------	-----

Evidenční knihy agendy bezpečnosti a veřejného pořádku

9	Knihy evidence pracovních knížek	1865 – 1923	K 9
10	Knihy evidence čeledních knížek	1903 – 1920	K 10

Knihy evidence ve věcech spolupůsobení ve státních záležitostech

11	Seznam vydaných potravinových lístků	[1945]	K 11
	Protokol ze zasedání místní školní rady	1893 – 1898	viz K 2
	Protokol ze zasedání místní školní rady	1898 – 1905	viz K 3
	Protokol ze zasedání místní školní rady	1906 – 1911	viz K 4
	Protokol ze zasedání místní školní rady	1912 – 1925	viz K 5
	Protokol ze zasedání školního výboru	1926 – 1944	viz K 6
12	Knihy pohřbených dětí na obecním hřbitově	1911 – 1944	K 12

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
Spisový materiál			
Registraturní pomůcky			
13	Podací protokol	1886 – 1888	R 1
14	Podací protokol	1931 – 1934	R 2
15	Podací protokol	1934 – 1939	R 3
16	Podací protokol	1939 – 1940	R 4
Spisy			
Obec a její správa			
17	Protokoly ze zasedání obecního výboru a zastupitelstva	1887 – 1935	N 1
18	Pozvánky na zasedání obecního výboru a zastupitelstva	1897 – 1936	N 1
19	Vyhlášení a rozhodnutí obecního výboru a zastupitelstva	1892 – 1907	N 1
20	Domovská agenda	1865 – 1934	N 1
21	Sčítání lidu, výtah z roku 1890	1891	N 1
22	Soupis obyvatel	1919	N 1
23	Výpis z matriky pro rodinu Stichových	1891	N 1
24	Volby a volební materiály k volbám	1893 – 1935	N 1
25	Korespondence došlá od okresního hejtmanství v Tachově	1890 – 1937	N 2
26	Korespondence došlá od okresní jednatelské komise v Tachově	1921 – 1925	N 2
27	Korespondence došlá od okresního výboru v Tachově	1892 – 1927	N 2
28	Korespondence došlá od úřadu Landráta	1938 – 1945	N 3
29	Korespondence došlá od okresního soudu v Tachově	1889 – 1938	N 3
30	Korespondence došlá od obyvatelstva a obcí	1881 – 1935	N 3
Správa obecního majetku			
31	Nájemní smlouvy	1885 – 1902	N 4
32	Finanční záležitosti	1897 – 1917	N 4
33	Podklady pro rozpočet	1895 – 1936	N 4

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
34	Rozpočty	1941 – 1943	N 4
Péče o bezpečnost a veřejný pořádek			
35	Ohlašovací evidence obyvatel (včetně totálně nasazených cizinců)	1938 – 1945	N 4
36	Evidence říšských obyvatel (řazeno abecedně)	1942 – 1943	N 5
37	Pobytová evidence cizinců	1887	N 6
38	Lékařské záležitosti	1892 – 1933	N 6
39	Žádosti a udělení povolení ke stavbám a stavebním úpravám včetně plánů pro obec Milíře (převážná většina stavební dokumentace se týká úprav stávajících domů, popřípadě staveb hospodářských zařízení a budov; č. p. 1 – 2, 4, 8 – 16, 18 – 25, 27 – 34, 41 – 44, 48 – 51, 53, 55 – 57, 61, 65 – 66, 68, 77, 80 – 81, 83 – 84, 86, 89 – 91, 93, 95, 99, 101, 103, 105 – 107, 109, 116, 118, 123, 126, 128 – 132, 134 – 142, 146 – 147, 149 – 150, 153, 160, 167, 173, 191, dále plány školy, hřbitovní kaple a hájovny)	1868 – 1942	N 6
	Stavební korespondence	1872 – 1936	N 6
Péče o veřejné ústavy a zařízení			
40	Chudinské záležitosti	1892 – 1935	N 7
41	Seznam dárců pro vyhořelé	1934	N 7
42	Rodinná podpora	1941 – 1943	N 7
43	Přehled vydaných potravinových lístků	1942 – 1943	N 7
44	Školství, korespondence s místní školní radou	1892 – 1921	N 8
45	Seznam knih v obecní knihovně	[1925] – [1930]	N 8
Spolupůsobení ve státních záležitostech			
46	Seznamy odvodem povinných osob	1877 – 1901	N 8
47	Seznamy odvodem povinných osob	1901 – 1928	N 9
48	Podklady pro výpočet pozemkové daně, daňové záležitosti	1891 – 1944	N 10
49	Denní seznam jednotlivého vybírání daní	1896	N 11

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
50	Dlužní listiny, pojistky a závazky vůči bankám	1883 – 1941	N 11
51	Zemědělství, využívání zemědělské půdy	1919 – 1945	N 11
52	Zápisy honebního výboru	1893 – 1899	N 11

Účetní materiál

Účetní knihy

53	Kniha příjmů a výdajů	1896 – 1939	K 13
54	Kniha příjmů a výdajů chudinského fondu	1915 – 1938	K 14
55	Pokladní deník	1934 – 1935	K 15
56	Pokladní deník	1936 – 1939	K 16
57	Daňová kontovní kniha	1881 – 1891	K 17
58	Předpis pozemkové daně	1945	K 18

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Milíře
Značka archivního souboru:	AO Milíře
Časový rozsah:	1865 – 1945 (1953)
Počet evidenčních jednotek:	33 (18 úředních knih, 4 podací protokoly, 11 kartónů)
Počet inventárních jednotek:	58
Rozsah bm:	1,54 (0,27 úřední knihy, 0,06 podací protokoly, 1,21 kartóny)
Stav ke dni:	30. května 2008
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	17
Počet exemplářů:	5
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl